

Det er jo ikke sådan, at vi her i Folketinget altid bare bliver ved med at sige, at det må kommunerne, det må regionerne tage sig af, uden at reagere, hvis der er noget, der ikke bliver løftet. Jeg tror, vi må erkende, at uanset hvor meget vi lidt på skift prædiker decentralisering, så er der ikke nogen tvivl om, at man jo indimellem må tage det på sig at løfte en opgave.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg tror, at en af de ting, der er interessant, når man snakker om hygiejne, og når man snakker om rengøring inden for sygehusområdet, jo er – og jeg ved godt, at rengøringen jo kun er en del af hygiejnen, så meget har jeg forstået både af det, jeg har læst, og af debatten – at der jo findes masser af standarder, for det er jo ligesom forudsætningen for at udlitcere, at man i meget udførlige detaljer har beskrevet arbejdet.

Så når nogle ligesom siger, at hvis man indfører de her hygiejnestandarder, så vil man tage friheden fra folk, så gælder det i hvert fald ikke de mennesker, der gør rent på sygehusene, for den frihed har de ikke. Der er nemlig meget præcise beskrivelser af, hvordan de skal gøre rent. Problemet er, at de jo kun i begrænset omfang er formuleret ud fra nogle hygiejnestandarder og i hvert fald ikke nogle fælles hygiejnestandarder, men ud fra en række andre kriterier og synspunkter. Og jeg tror ikke, man afslører nogen stor hemmelighed ved at sige, at der indimellem har været en tilbøjelighed til, at man i forhold til udbud og rengøring har fokuseret meget på prisen, fordi man har ment, at de penge, som sygehusene havde, nok skulle bruges til noget andet og noget, som man mente var vigtigere.

Pointen her er jo, at jeg et eller andet sted har svært ved helt at forstå, hvad der er årsagen til, at man ikke fra regeringspartierne side siger, at man sådan set er enig i, at man skal implementere den danske kvalitetsmodel, og at man i den sammenhæng også mener, at vi skal have nogle fælles hygiejnestandarder. De skal danne udgangspunkt for det arbejde, man udfører ud på sygehusene. Det synes jeg, i forhold til hvad vi ellers har af regelsæt osv. på det her område og på andre områder, ikke er særlig opsigtsvækkende. Og måske er vi også tæt på det, i hvert fald hvis man, når man indfører den danske kvalitetsstandard, også i den sammenhæng vil lytte til, hvad de folk, som har arbejdet seriøst med det her, siger, nemlig at det skal kombineres med, at man indfører hygiejnestandarderne.

Desværre har jeg ikke så mange positive erfaringer at øse af, hvad angår, hvad man gør for at få regeringen til at støtte fornuftige og kloge beslutningsforslag. Min erfaring går nærmest på det modsatte, så jeg kan ikke hjælpe Socialdemokraterne yderligere, men vi stiller selvfølgelig vores fire mandater til rådighed, hvis der skulle komme en afstemning.

Kl. 19:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 19:17

(Ordfører for forslagstillerne)

Flemming Møller Mortensen (S):

Det er jo ikke med glæde, jeg må konstatere, at den borgerlige fløj i det danske Folketing overhovedet ikke rykker sig. Jeg må sige ligesom hr. Per Clausen: Det her vil de danske borgere have rigtig, rigtig vanskeligt ved at forstå, for heri ligger der en mulighed for en kvalitetsforbedring, noget man kunne tage umiddelbart op af skuffen og implementere. Det er gennemarbejdet, det er verificeret, det er evidensbaseret, så langt man kan. Ja, og så smiler sundhedsministeren og trækker på skulderen, men det er sådan, det er.

100 eksperter har arbejdet med det her i årevis, og de er dybt frustrerede over, at det ikke kommer op af skuffen og kommer borgerne til gavn og nytte. Det er jo situationen. Det er jo en lidt håbløs situation, men det er en meget lærerig situation at stå i som oppositionspolitikere, og jeg må sige, at den kun gør en stærk i troen på, at der skal kæmpes rigtig, rigtig godt og indædt for et bedre offentligt sundhedsvæsen, for den borgerlige regering gør det ikke. Den tager ikke patienternes parti, den gør ikke noget. Hr. Lars Løkke Rasmussen, som sad i stolen som sundheds- og forebyggelsesminister i mange år, lovede, at ved udgangen af 2006 ville forholdene være forandret. Intet er sket – intet – og nu har vi fået en ny sundheds- og forebyggelsesminister, hr. Jakob Axel Nielsen, som bare ryster på hovedet og trækker på skuldrene og siger, at den danske kvalitetsmodel vil løse alle problemerne.

Den er udsat, ja, den er udsat på grund af konflikten og alle mulige andre ting. Men det, der jo er problemet, er, at sundhedsministeren ikke har forståelse for, hvad det er, den danske kvalitetsmodel skal gøre på hygiejneområdet. Lyt dog til eksperterne, som siger, at det er et spørgsmål om at kombinere den organisation, som den danske kvalitetsmodel lægger ned over